स्तूयमानः स जिह्राय स्तुत्यमेव समाचरन् । सर्गः २७
तथापि पप्रथे तस्य तत्कारिद्वेषिणो यशः ॥ ७३ ॥
दुरितं दर्शनेन घ्नंस्तत्वार्थेन नुदंस्तमः । प्रजाः स्वत
न्त्रयाञ्चक्रे शश्वत् सूर्य्य इवोदितः ॥ ७४ ॥ इन्दोरग
तयः पद्मे सूर्य्यस्य कुमुदेंऽशवः । गुणास्तस्य विप
क्षेऽपि गुणिनो लेभिरेऽन्तरं ॥ ७५ ॥

स्तूयमान इति । स राजा स्तुत्यं स्तवार्हमेवाचरन् अत एव
जनैः स्तूयमानः सन् जिह्राय लज्जितवान् तथापि सलज्जत्वेऽपि
तत् स्तोत्रं ये कुर्व्वन्ति ते तत्कारिणस्तान् द्वेष्टि यस्तादृशस्य
तस्य राज्ञो यशः पप्रथे ववृधे ॥ ७३ ॥ दुरितमिति । दर्शनेन
दुरितं पापं घ्नन् विनाशयन् तथा तत्वस्य याथार्थ्यस्य अर्थेन
समर्थनेन तमोऽज्ञानं पक्षे अन्धकारं नुदन्नपसारयन् स राजा
शश्वत् प्रजाः स्वतन्त्रयाञ्चक्रे स्वाधीनाः कृतवान् क इव उदितः
सूर्य्य इव ॥ ७४ ॥ इन्दोरिति । इन्दोश्चन्द्रस्य अंशवः किरणाः
पद्मे अगतयः अप्रवेशाः तथा सूर्य्यस्यांशवः कुमुदे अगतयः
उभयत्र भवन्तीति शेषः किन्तु गुणिनो गुणवतस्तस्य राज्ञो
गुणा विपक्षेऽपि रिपावपि अन्तरं अवकाशं लेभिरे प्राप्तवन्तः
॥ ७५ ॥